

Lagen om ändring av förordningen av den 15 juni 1998 angående kommunalförvaltning på landet, lagen om ändring av förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad samt lagen om ändring av lagen angående skuldighet att avgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 9 april 1919.

Mariehamn, den 14 september 1922.

N:o 46.

TILL ÅLANDS LANDSTING.

Den 20 januari 1922 har republikens president stadfäst lag om ändring av förordningen av den 15 juni 1898 angående kommunalförvaltning på landet, lag om ändring av förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad ävensom lag om ändring av lagen angående skyldighet att avgiva inkomst-deklaration för kommunalbeskattning, given den 9 april 1919. Genom dessa tre lagar hava sättet och grunderna för taxeringen underkastats en genomgripande reformering. Ehuru berörda lagar jämlikt §§: 9 och 10 i lagen om självstyrelse för Åland, given den 5 maj 1920, icke bort i landskapet tillämpas, innan de blivit av landstinget antagna, hava de dock med hänsyn till att de trätt i kraft, förrän Ålands befolkning tagit bestämd ståndpunkt till nämnda självstyrelse^{lag} i de flesta av landskapets kommuner tillämpats och taxering verkställt

308

på grund av desamma. Genom taxeringsbesvär har emellertid fråga uppstått huru i detta fall skall förfaras. Om ock avgörandet av besvären ankommer till Landshövdingen, har Landskapsnämnden icke kunnat undgå att beakta de svårigheter, som för kommunerna uppstå i följd av nämnda osäkerhet beträffande lagarnas efterlevnad. Då tiden icke medgiver ett närmare ingående på frågan, huruvida oförmälda lagar ur åländsk synpunkt borde ändras, men desamma i huvudsak synas innebära ett framsteg på den kommunala lagstiftningens område, anser Landskapsnämnden det vara mest ändamålsenligt, att lagarna av Landstinget oförändrat antagas att gälla på Åland, vilket skulle innebära, att de komme att tillämpas med avseende på de kommunala utskylder, som beräknas på grund av de skattskyldiges inkomster under år 1921. Dock borde taxeringen i de kommuner, som därvid följt hittills gällande lag, icke anses ogiltig. En följd av lagarnas antagande bleve, att Landskapsnämnden hade anledning att enligt §: 14 i självstyrelselagen hos republikens president göra framställning om att förordningen angående kommunalbeskattning i landskommunerna av den 20 januari 1922 bleve genom administrativ förordning gällande även för landskapet Åland. Ett dylikt förfaringssätt skulle naturligtvis icke utgöra hinder för Landstinget att framdeles uti ifrågavarande lagar införa de ändringar, vartill skäl ansåges föreligga.

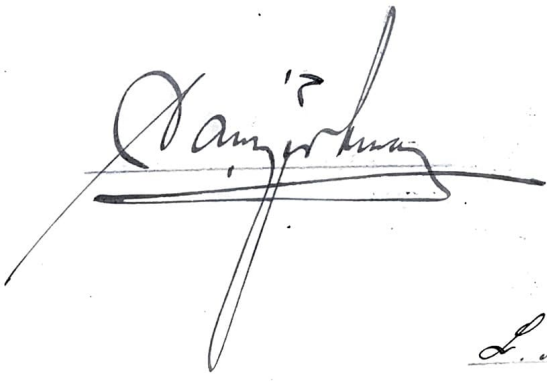
På grund av vad Landskapsnämnden ovan haft äran framhålla får nämnda föreslå, att Landstinget ville besluta

att lagen om ändring av förordningen av den

15 juni 1898 angående kommunalförvaltning

på landet samt lagen om ändring av förordningen av den 8 december 1873 angående kommunalförvaltning i stad ävensom lagen om ändring av lagen angående skyldighet att afgiva inkomstdeklaration för kommunalbeskattning, given den 9 april 1919, vilka tre laggar av republikens president stadfästes den 20 januari 1922, skola gälla i landskapet Åland, dock sålunda, att taxering, som innevarande år verkställes enligt tidigare gällande lag, skall anses giltig.

På Landskapsnämndens vägnar :

L. Nordling.